

[Ministeren for kulturelle anliggender]

tradition og en historie og en kultur, som har været noget, inden de tilfældigvis blev født på dette tidspunkt, hvor kulturbilledet kan være nok så broget? Er det hr. Askjær Jørgensens mening, at de ikke skal se nogen som helst forbindelse til fortiden? Skal de virkelig skæres af til det forvirrede billede, som de kan få i dag? Skal de sidde i et klaselokale som vi andre og glo på en udstoppet gråspurv og et landkort? Er det det, hr. Askjær Jørgensen vil tilbage til? Det var nogenlunde, hvad vi andre – og så var der vel et museumsbesøg i løbet af 7 år – blev præsenteret for. Det er endda ikke så forfærdelig længe siden. Er det den fremtid, hr. Askjær Jørgensen ønsker? Lad os holde de voksne udenfor, men mener hr. Askjær Jørgensen virkelig, at det er, hvad vi vil byde fremtidens borgere? Skal de være så dumme? Skal de være så uvidende om det land, de lever i, og den kultur, som burde være noget fælles, ikke mindst i disse tider, hvor man i øvrigt ser en splittelse mellem grupper, hvor alle sammenligner med alle og der er kapløb og ræs osv. på lønmæssige og alle mulige andre områder? Skal der ikke være nogen ting, som man selvfølgelig kan have forskellig opfattelse af, men som ikke desto mindre er et fælles grundlag at diskutere tingene på? Her er jeg uenig med hr. Askjær Jørgensen. Det fremgik måske tydeligt af mit udsagn her. Men jeg finder det forkasteligt, at man vil sammenligne de ting.

Og så har flere selvfølgelig været inde på, at det er pebernødder, vi taler om her, og det er det, det er klart.

Det er ikke museernes eksistens eller ikke-eksistens, der redder statens økonomi, og det ved jeg godt at alle fagministre kan komme og sige. Det er vi da enige om, alle kæmper for deres, men det er så små beløb, at det er latterligt at sammenligne dem med udgifter til pension eller for den sags skyld forsvaret eller noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt sige til kulturministeren, at jeg havde jo også hørt, at vi til folketingets kulturudvalg havde fået tilsendt betænkningen med en besked om, at hvis vi havde nogen indvendinger eller noget at sige, kunne vi gøre det.

For det første finder jeg, at det ville have været utilfredsstillende, men for det andet er det altså, så vidt jeg nu har set på min korrespondance, ikke rigtigt. Vi fik betænkningen tilsendt den 30. august med et brev fra kulturministeren, hvori der stod, at nu var denne betænkning altså udarbejdet, hvad det var for et forslag, der indgik i den, og så i øvrigt ikke mere. Det er klart, at så kunne vi – men det var i folketingets sommerferie – have taget det op og stillet spørgsmål om det i kulturudvalget, men i forventning om, at vi ville få det med ind i noget revisionsarbejde i forbindelse med museumsloven og i forbindelse med bygningsfredningsloven, og fordi vi har så mange andre opgaver, er det klart, at vi har lagt sagen til side, og så er det, vi bliver meget forbavsede, når vi pludselig opdager, at tingene er sket, uden at vi har haft mulighed, reelt rigtig mulighed, for at blande os i det og for at diskutere det her i folketingsalen.

Søren Hansen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for den sidste del af hendes tale. Det var godt talt, minister. Jeg synes, at det også burde være den holdning, der gennemsyrede det, der foregik på området her i øvrigt, men det er altså her, der er et missing link, og den burde ikke eksistere, denne manglende forbindelse. Talen var god. Konsekvensen af holdningen manglede.

Lad mig lige føje det til om de unge, at et af de problemer, masser af unge, masser af den nye generation, står med i dag, er det, at de er blevet kulturløse, det, at der mangler sammenhæng i tingene og alt det dér. Resultaterne ser vi med BZere, med stofmisbrug, med alkoholmisbrug osv., osv., og det, man så nu vil gøre, er at fjerne endnu mere af den smule, der er tilbage, hvor vi kunne holde noget af vores folkekarakter, noget af vores kulturgrundlag op som værn mod noget af alt det, der strømmer til os, og som giver nogle meget ubehagelige konsekvenser. Vi ser dem uden for vinduerne hver eneste dag.

Må jeg sige til ministeren, at jeg er enig i, at socialdemokratiet minsandten også har medansvar for den situation, museerne bl. a. er havnet i i dag. Ingen diskussion om det. Men så er det igen: hvad skal konsekvensen være af, at man nu er havnet, hvor man er?